

Dus...

OJ Frère

Inhoudsopgave

Vadstena	4
Vadstena revisited	5
Dode dichters	6
Binnen	7
Carl Johansluis	8
Aan de bar	9
Cyclus	10
Söderköping	11
Vergankelijkheid	12
Markt	13
Droomvlucht	14
Aphorisme 21	15
Cadeautje	16
Twist.....	17
Mug.....	18
Echo	19
Kasseien	20
Aphorisme 22	21
Visueel vermaak.....	22
Ik zie, ik zie... ..	23
Jam	24
Vesting	25
Ik	26
Waterkant	27
Wie weet?.....	28
Interpunctie	29
Kleedjesmarkt	30
Venster	31

Haiku 6.....	32
Aphorisme 23.....	33
Verlangen.....	34
Ouderdom.....	35
Naar mijn mening.....	36
Achtergelaten.....	37
Mug.....	38
Bezaan.....	39
7 uur.....	40
Blues in A.....	41
Blues in E.....	42
Stappen.....	43
Aphorisme 24.....	44
Getikt.....	45
Trap.....	46
Hoera!.....	47
Voor de bakker.....	48
Preventief.....	49
Haven.....	50
Geschept.....	51
Peristaltiek.....	52
Almacht.....	53
Profeten.....	54
Evolutie.....	55
Brand.....	56

Vadstena

(historisch weekend)

Lage stralen tekenen paadjes
in het water

Een ridder spettert
zijn paard langs de waterlijn

Achthonderd jaar kijkt neer
van de transen

Acteurs in dierenvellen
vechten met houten zwaarden

Jonkvrouwen scharen zich
rond de kookplot
mobiel in de hand

Vadstena revisited

Mortel kruimelt
tussen de stenen

Klimop hangt
langs de gevel

Weerschijn van schietgaten
tussen de waterlelies

De reddingstrap staat
voor de poort

Onze voetstappen dreunen
op de slotbrug

Als de campers
vertrokken zijn
blijft het statiegeld-
blikje eenzaam achter

Dode dichters

Dode dichters
rijmen niet,
in het leven
staan hartkloppen
centraal voor
de gedachten
de liefde
de haat
het verlangen

We weten niet
waarom we
dichten, dichter
naar onsterfelijkheid,
het eeuwige lijden,
het dagelijks brood

Van buiten
zien we niets,
van binnen
leven we,
breekbaar als
we zijn

Binnen

In mijn hoofd
dolen gedachten
rond in het dwaalhof
van de tijd

Nachtuiltjes fladderen
in kaarslicht,
Dagpauwogen spreiden
hun veren
Bromvliegen brengen
een serenade

De waterval sleurt
normen mee
De bergtop torent
de rede
In het dal heerst
de avondmist

Dan wordt het stil
in mijn hoofd
De werkdag
ten einde

Carl Johansluis

Trage vleugelslagen
tegen de heldere hemel
Zwarte contouren van
oude beuken
Water dat over
de sluisdeur ruist

Er wordt gewacht
Voor boven, voor beneden
De lichtkrant geeft oud nieuws

In lijdzaamheid bezitten
zij hun ligplaats
Trossen vast aan houten palen

Gooi hen de reddingsboei toe
Hij hangt er niet voor niets

Aan de bar

Ik klok een slok
Verwijs een hijs
Aan de zieltoog

In vochtige uren
Wasemt het oog
Tot wijnmist

Er was een wolk
Er zweefde teer
boven de kruk

Nu ademen we lucht
Gemengd met de geur
van de wandelende man

Cyclus

De aardas zakt scheef
in het zonlicht

De pool wandelt
langzaam in een
sneeuwbedekte vlakte

Keerkringen grenzen
rond de evenaar

In oneindige cyclus
draaien wij, draaien wij

Kosmetische rondjes
Ellipsen zonder doel

Söderköping

Boven diepe gronden spiegelen
konijnen zich in zonnedauw

Rode waas in troebel water
Peddels staan op wankel schuim

Onder de overhangende takken
steekt een cyper waakzaam
de gesloten brug over

Zonnebrillen schitteren op
verbrande neuzen

De labrador plast
tegen de bolder

Ollie B Bommel rust,
behangen met Tom Poes

Vergankelijkheid

Veel blijft er niet over
van bloemen
of diepe gedachten

In oude dagen
vervagen kleuren
verdoffen geluiden

Alleen wat geschreven is
blijft bestaan

Markt

Van zessen klaar
wankelen wij
De spuitwaterfles ruist

In genen groene dale
is 't genoeglijk
De kelk vloeit over

In kraampjes stelt
de ambulante kringloop
zijn waren ten toon

We staren en
lopen door
Houden de hand
op de knip

Het leven is
al duur genoeg

Droomvlucht

Vliegend in vrije val
Leven flitsend
in ogenblik
Hoge bomen
onder en boven
Suizend, ruisend
honderdsten lang

Het is, het was
zakelijk beslist
Voor en tegen
Verlies & winst
Het resultaat
is nu:
Landing
in de dageraad

Aphorisme 21

Als de strop om je nek een Windsorknoop heeft
ligt corruptie op de loer

Cadeautje

Op de heuvel
Schitteren dakspiegels
Hebben vuilnisbakken
een rode stip
Rijdt de maairobot

Op de steenhoop
Schijten aalscholvers
Varen boten
zich te pletter
Zieltoegt weigelia

Exotisch groeit het
Exotisch bloeit het
Geworteld in vreemde grond
Bladverliezend in de herfststorm

Naast de dennenboom
Ligt een pakje
Ingepapierd met een strik
Te wachten
op jou

Twist

De geslagen brug
brandt achter mij
Woorden als lucifers
in Molotovzinnen

In de herfststorm
buigen bomen
vliegen pannen,
schieten wortels los

Ik vlucht in mijn
eigenwaan,
verdiep de slotgracht

De traplift voert me
naar een hoger plan

Mug

In bloeddorst zoemend
Slaapverdrijvend
Bulten trekkend
Jeukverwekkend

Ik kan dan wel bij jou zijn
Of in de kou staan
Maar erover zingen lukt me niet

Echo

Ik wentel mijn rotsblok
Raap drollen in het park
Vol vuur in de hoop op
verlossing van mijn zonden

Weeën van daden
spannen mijn hersencellen
Drukken hun sporen
in het beeld van de tijd

Ik heb geen boek
Ik zie geen licht
Ik volg geen meester

Alleen de echo
van vervulde uren
galmt en herhaalt zich

Kasseien

Op ons pad knarsen
goede voornemens
Zolen plakken
aan de bucketlist

Blauwdrukken liggen
vergeeld in archiefkasten
Volgeschreven floppen
in stoffige gleuven

We sloffen
Op pantoffels
In hemden
Zonder zakken

Onze dagen verwarmd
door afgezaagde piketpalen

Aphorisme 22

Koop een familiegraf
dan lig je gebeiteld

Visueel vermaak

Ik sla een deuk
in een pakje boter
Mijn druijkaars smelt
zich vast aan het parket

We bespreken injecties,
zetten de bokkenpruik op
en drukken daarna
onze onschuldsmor

Intussen smeren we
de boter op ons hoofd
en kijken in de lens
terwijl jij je gitaar stemt

Ik zie, ik zie...

Rozenbottels hangen
onder hoogspanningsmasten

Rode sneeuwstaken
langs het asfalt

De remheuvel
overdwars

Een zonnewijzer die
de wolken pijlt

Blauw tennisveld
Gele ballen

De roerloze vlag
hangt slap aan zijn stok

Het grasperk heeft
een keienrand

Het schrikdraad
prikkelde de verbeelding

Men waakt over
z'n veiligheid

Met een app

Jam

Afscheid tot nu
In later gezien
Vroeger verloren
Morgen geweest

Het is ver achter
voor gebracht
Tegen de draad
op de spoel gewonden

Nachten verschijnen
Dagen verdwijnen
Het zeewater stroomt
terug naar de bron

In het licht
van de straatlantaarn
wacht de verwachting,
groeien verlangens

Naar bosbessenjam

Vesting

Het water staat aan oude muren
Overlopen door publieke werken
Ingepolderd door waakzame dijken
Opgepompt in windmolenparken

Onder mijn ogen wallen
Voor mijn voet een klaverblad

Ballen streven naar het buutje
De shuttle fladdert van slag naar slag

Muggen dansen in het zonlicht
Het doelnet hangt verflenst
In de verte lichtte de vuurtoren
Gisterenavond

Ik

Ik wil
Ik zeg
Ik zal
Ik doe
Ik moet
Ik bepaal

Want
Ik
ben
Ik

Waterkant

Ik spuug kringen in het water
Vergankelijke jaarringen
afvlakkend in de tijd

In ronkend schuim passeert de veerboot
bellen blazend tussen
haring en kuit

De eenzamer roeier knarst zijn dollen
Vereelte knuisten om de spanen
Rug gebogen in het avondlicht

Ik werp mijn dobber uit
En wacht op de ondergang

Wie weet?

Zachte modder tussen tenen
De bakens zijn verzet
De teerling is geworpen
In blijde verwachting

Als het straks is, geweest
Nu niet meer, later
Dooft de geurkaas
In gesmolten stearine

Iedere ochtend muesli
In aardewerken kommetje
Gebarsten door veelvuldig

Iedere avond speklap
Op een plat bord
Behalve op woensdag

Nobody knows
the trouble I've seen

Interpunctie

Punt boven komma,
pauze in de zin
Argumentatie stukt
Woordenbrij uitgehaald
tot draad van Ariadne

We halen komma's aan
Zeggen punten dubbel
Roepen uit, roepen uit!
Nevenschikkend onder woorden

Twee punten, een streepje
een haakje
een lach of traan
Naar keuze

Kleedjesmarkt

De treurwilg trekt tranen
boven de diepe waterpoel
Het beeld van het park
grijnst haar sokkel bloot

Op de rommelplaats hangt
kleding aan luchtige stangen
Schetsen van naakten
gekuist achter glas

Ik loop zonder doel
langs palen met netten
Mijn hondenmaat volgt mij
En soms volg ik hem

Venster

Gedachten ontvluchten
mijn bewustzijn
Beelden stappen van
hun sokkel

Het bankje aan het water
levert eenden
Het scherm in mijn handen
de wereld

De horizon snelt naderbij
Bergen en ravijnen
om de hoek

Een witte wolk drijft via
het open raam
mijn gezichtsveld in

Haiku 6

Een stokroos in bloei
Ontdekt in de avondzon
Zij staat er nog steeds

Aphorisme 23

Op mijn leeftijd
val ik bijna onder monumentenzorg

Verlangen

Het uitgesleten pad
voert langs metaforen,
chiasmen en clichés
naar afgetrapte verten

Struikelstenen liggen
verstopt onder zaagsel
Meel verlamt de tong
Homerus vergelijkt

Ik zoek mijn weg
tussen paarden van dauw
in stof van wegen
Talend naar schoonheid

Ouderdom

Leven
van voren
weet
van achteren
dat dus

Morgen
na morgen
is
het verdwenen
toen dus

Jong
van leden
na
vele jaren
weg dus

Oud
van leven
met
een verleden
nu dus

Naar mijn mening

Ik laat mijn mening uit
Ventileer het denken

Het vastgeroeste kader
gestaald door Marx

De aangekruiste normen
beleden voor Jezus

Maar vooral:

De ongecontroleerde gedachten
Van Ik, van mezelf, van Mij

Ik laat mijn mening uit
Ventileer het denken

Dat lucht op

Achtergelaten

Langs stokrozen
lopen olifantenpaadjes
Tussen distels met bloemen

Rozenbottels kleuren
het groen
Bramen lokken zwart

Een condoom ligt
verlept
in de struiken

Ik snijd af
Volg het spoor
Keer terug
naar de gebaande weg

Mug

Vliesvleugelig zoemend
Transparant fragiel
Bloeddorstig duikend
Slaapverstorend luid

Links verdwijnend
Rechts verschijnend
Plotseling verpletterd
tot bloedvlek op de huid

Bezaan

Steek de tamp naast
de zaling in de zon
Sla de fok aan, belegd
om de voorstag
en schaviel

We moeten gijpen
Oploeven naar de
noordenwind

We zullen reven
De zon schieten in de
takeling

Houzee, stuur naar lij
Stel de windvaan
Loop binnen
Wikkel de landvast
En lekko anker

7 uur

Oude citroenen
Voor een appel en een ei
Te huur op het grasveld

Beneden de verwaarloosde
leibomen in lavendel

Haaientanden remmen
De vishandel meurt
Uitdragerijen verkopen
zichzelf als vintage

Het terras is leeg
De peuken verlaten

Honden verkennen
de grenzen van de rolriem
De baas volgt

Blues in A

Altijd maar weer
Donkere wolken
Altijd maar weer
Duisternis alom
Aan de horizon
Een ritme, vastgelegd
Doordringend triest
Avond en nacht
Eindeloos (septime)

Blues in E

Eenzaam

Achtergelaten

Ellendig

Afgewezen

Ex

Belazerd

Alcoholisch

Eindeloos

Bang (septime)

Stappen

In voetstappen van ouders
welt het vruchtwater
In verbodsborden klinken
echo's van de jeugd

De geur van gestold asfalt
roept jongensjaren
Enkels zwikken over
weggezakte kinderhoofdjes

Vol verwachting klopt de tijd
aan de deur van de eeuwigheid

Zoekt en gij zult vinden

Aphorisme 24

Vandaag is het gisteren
Als het morgen is

Getikt

Eens
ging de bel
aan het einde
van de schrijfmachinekar,
grepen mijn vingers
naar de beugel,
rolde het lint
schier eindeloos
heen en weer
op de ingeslagen weg

Steeds weer
werd de tijd
afgedrukt op
maagdelijk wit,
monochroom
gehamerd in
één enkel
lettertype

Nu
zit ik in mijn leunstoel
in het lege hoekje
van het leven

In voldane rust

Trap

De trap naar de hemel
zit verstopt achter
onweersbuien
en eindigt in
een grijze wolk
De trap naar de hel
wordt verlicht
door flambouwen
miskaarsen
en verspild zaad

Hoera!

Het zit snor
Gewikt en gewogen
Afgevinkt en gecontroleerd

We hebben het
Met moeite verkregen
Ontvangen en afgerekend

Lang gehunkerd
Diep verlangen
Snakken en dromen
Slapeloos lang

Nu is het er
Vandaag gearriveerd
Met de post

Hoera!

Voor de bakker

Nachten van flessen
echoën in het park
Afval door meeuwen
op het grasveld

Kunststrand bewaakt
door lensogen
Kerstgevels
in het ochtendlicht

Ik slaapwandel
langs tik tik
van het
voetgangerslicht

In de verte
de geur
van verse
croissants

Preventief

Hoestende longen
Van asfalt
In verwachting
van nieuwe broek
langs oude etalages

Ronkend met hesje
Krukken in oog
Langs langzame helling
Op plaats van blauw bord

Witte jassen kijken
Stralen doorklieven de huid
Aantekeningen in de staat

Je wacht in spanning
Uitspraak over
veertien dagen

Haven

Schuimend, kolkend
Overslaand op banken
Rood links
Groen rechts

Langzaam nadert het doel
De deur nog gesloten
De bolder leeg
Het licht op rood

Sterke handen
Scherpe blik

Jij voert me
naar de veilige haven

Geschept

Ontveinsde dagen kwellen in zielenpijn
Rode lopers op hobbelige keien

Het ruime sop schuimt
over de randen van de horizon
boven het zonnige ondermaanse

We klieven onze hersenen
Pijnigen gedachten aan haring
en wittebrood, baguette classique

Waar de donderkopjes
hun staarten zwiepen, gedrild
in de verwachting van poten

Daar gloeit de glimmuis,
zet de boktor zijn pruik op
blaast de trompetvogel
zijn laatste adem uit

Op de zevende dag...

Zag hij dat het goed was

Peristaltiek

Het zakt niet vanzelf
Er wordt geknepen
Getrokken van onderen
Gedruwd van boven
En van opzij

Zo komt het verder
In de buizen
Levensessentieel
Verterend, opgelost
door zuren en sappen

Tot het eindigt
Uitgescheten
Verspoeld in de krochten
van het onderaardse

Weggezuiverd
uit deze wereld

Almacht

Dwergen golfen
op de gehuurde achtbaan
Negen gaten
geboord in beton

Ze maken de wereld
Zetten koffie
Gesneden koek
in trommels van blik

Aan touwtjes, op knoppen
duwen en trekken
Beheerste beheersing
Piggelmee-macht

Profeten

Baardeloze profeten
roepen van daken
In stegen van gedachten
hun doodlopend gelijk

Zij dragen het uit:
het verlangen naar thuis
Vlaggen en vaandels
strak aan de tijd

In versteende beelden
Op sokkels van beton
schuilt gestolde woede
verpakt als heldendom

Ik loop langs de kade
Hoop op een ligplaats
In het stille water
van de geschiedenis

Evolutie

Oude gewoonten
roesten in stilte
roodbruine schilfers
geklemd in de tijd

Jonge ideeën
in kieren en spleten
splettende zwammen
claimen gelijk

's Ochtends
gaat de zon op
's Nachts
toont de maan
haar schijn-
gestalte van
eeuwig, altijd, toen

Roestloos
Rusteloos
Kosmisch zijn

Brand

Sirenes gillen verschillend
bij hartaanval of brand
We stoppen op de weg
en onze oren dicht

Razende Harleys hebben
een andere toonhoogte
Maar zijn even doordringend
Even belangrijk voor hun berijders

Brandende wereld
Zieke omgeving

De rookwolken pluimen
uit de uitlaten
van de maatschappij